

Діло

виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10, II, пом.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає
з 11—12 год. передпол.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 450 ал.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750
ал., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 ч. к. р.
муні 150 ал., Болгарії 750
ал., Австрії 750 ал. (зі шл.
адреси 1 зол.)

В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.
Ціна
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Першу
кооперативну
українську

ЕЛЕКТРИЧНУ МАСАРНЮ

„Краєвого Союзу для хову і збуту худоби і
бездіт у Львові, ПУСКАЄТЬСЯ в рух з по-
чатком першої половини місяця грудня з ч. р.
138 1—1 ДИРЕКЦІЯ.

Економічна руїна.

Експозе міністра фінансів Здзеховського на засіданні союму дня 10. ц. м.

На початку своєї промови міністр Здзеховський заявив, що нинішня фінансова ситуація тяжка і трудна, а щоб її поправити, треба надзвичайного зусилля всіх. Якщо уряд, законодавчі тіла й ціла суспільність не підуть разом рама об рама, то основа, на якій будовано з таким трудом фінанси держави, впаде. Міністр має тут право й обов'язок говорити важкою мовою твердої дійсності, бо хоче знайти той цемент, що сповів би зусилля всіх для побороення кризи.

Поронні наві.

В державній касі — порож- неча. Обіг більшону й білтів до- ведено до суми 410 мільонів зо- лотих. Темпо державних ви- датків не має в доходах держави покриття. Звідси величезний дефіцит торговель- ного білансу за І піврік; біланс Польського Банку вказує на по- степенне зменшування його засобів. Кредит польський сильно надшар- паний. Майже 750,000,000 зол. над- звичайних приходів пішло на ви- рівнювання дефіциту держави. Треба признати, що більша частина тої суми пішла на заткання дір в бу- джеті, які спричинило життя дер- жави понад стан.

Редукція бюджету — або інфляція.

Наша податкова система довела до небувалого ослаблен- ня сили платності насе- лення. Ясно, що ми дійшли до такого зросту державних видатків, які вичерпали зосім поважні ма- теріальні засоби скарбу й убили силу платності продукції. Видатки державного бюджету в 1924 р. ви- носили 1.627,000,000 зол., видатки держави в 1925 р. дійдуть до суми 1.950,000,000 зол. Один крок даль- ше тим самим шляхом — і матимемо інфляцію. А інфляція — то кривда для слабких, вломи до кас, де лежать ощадності горожан. Одна інфляція для покоління може бути хвилевим рятунком, але друга інфляція — це банкрутство держави. Отже або зменшити видатки держави, або впадемо в пропасть інфляції. Редукція буже- ту, або невиклатність. Мусимо ви- бирати.

Дефіцити в торговельнім білансі.

Одначе це ще не повний образ дійсності. Дефіцит торговельного білансу в порівнянні з дефіцитом 1924 р. в сумі 212,000,000 зол. уже за перших шість місяців ч. р. ви- носив 515,000,000 зол. Не все те є наслідком нашого злочинного політики в обох останніх роках. бо неврожай з 1924 р. і житий конфлікт з Німеччиною відбилися також на нашому торговельному білансі. Збільшення сили купна на- селення і піддержаня вивозу цілим

Нечувана посвята.

Вязні для „Рідної Школи“.

За час свого існування пере- жила „Рідна Школа“ не один ві- радний об'яв. Вистане пригадати, що заморські брати вривають ча- стину свого заробітку і відсила- ють у край на потреби рідного виховання; доволі буде пригадати, як то кулявий воєнний інвалід при- вів до кімнати УПТ-ва отемілого інваліда, щоби жертвувати по до- лярів, або як виздоровці зі шпи- талю у Варшаві надсилають свою ціломісячну „платню“ 3,76 зол. на „Рідну Школу“, або як скитальці в Чехословаччині жертвують ціле своє майно в краю на „Рідну Шко- лу“. Голос про загрожуюче поло- ження „Рідної Школи“, який сво- бідна українська громада не рідко пускає попри вуха, протиснувся че- рез тюремні kratи. І заіснував аворушаючий і незваний досі факт: 15 українських політичних в'язнів, які сидять у львівській тюр- мі при вул. Баторія, заявили, що зрікаються в четвер і п'ятницю (10. і 11. грудня) харчів, призначених для них Комітетом Допомоги в'яз- ням, а видаток комітету, призначе- ний для них, — просять жертвувати на „Рідну Школу“. Не помогли в'язні, що це чейже за висока й за ризикозна жертва; в'язні зая- вили, що це їх тверда постанова, від неї не відступлять і в ті дні харчів не приймуть.

П'ятнадцять політичних в'язнів го- лодую вже довший день, а Комітет Допомоги в'язням передає УПТ-ву в той спосіб „заощаджених“ 22 зол. 50 сот.

У змаганнях українського народу за його краще завтра находимо чимало світлих моментів, які не тільки спроможні прикувати хитку одиницю до великого цня, але й влити у зневірених калік віру в силу та живучість української на- ції. Не будемо перекодити. Історія безпереряного здигну й прини- ження легу української нації. У всіх

хвилинах траплялися одиниці, що здобувалися на геройські вчинки, які поривали за собою масу, і факт голодішки політичних в'язнів для збільшення фондів „Рідної Шко- ли“ знаменний і тим відрядний, що в часі страшного зубожіння, а ще більше в часі панування загаль- ної грубої, некультурної вирахо- ваності є ще одиниці, які в сво- йому самовідреченні для добра на- роду ідуть так далеко, що вже хіба смерть могла бути чимось більшим.

Не знаємо імен в'язників жертво- давців. Та не в цьому річ, як їх звати, а в цьому, що наш народ видає ще такі характери, які в да- ний момент жертвують для його дивигення все, що мають.

І що на це всі „патріоти“, на словах, які завжди найдуть викру- ти на тему „прикрик часів“, щоби тільки відтягнутися від національ- ного обов'язку? Що на це всі до- бре ситуовані панове, які — даю- чи одного золотого в місяць на „Рідну Школу“ — дурять себе і нищать, що сповнюють добре ді- ло? Що це на економічні й інші ус- танови, які на окремий пошук УПТ-ва жертвують 15 зол.? Прий- деться народові сказати за вели- ким постом:

„Від сорому, який нащадків пізніх Палчине, заснути я не можу“.

А може, — може цей геройський вчинок політичних в'язнів струсить й огверезить громаду.

„Союз українських при- ватних службовиків“ у Львові складає свою останню касову го- тівку з листопада ч. р. в сумі 5 (пять) шв. дол. як жергу для УПТ, на виплату уч- нельству УПТ, по яких місяць по- борів за останній час і звиняє в сі економії. І останню-культуру установи у Львові і в цілому краю негайно зложити в УПТ, таку саму каоту на ту саму діль.

апаратом засобів держави — це шлях, на який мусимо ступити.

Грізне положення.

Дальший наш вибір: усе для продукції, або дальший зріст без- робіття, що й так обняло до 240.000 людей, які коштують нас 6 міль- онів зол. місячно. Все те ангажувало шлокунту кризу довіри внутрі й зов- ні держави.

Отже положення грізне. Стабілі-

зувати золотого на основі госпо- дарського паритету можна буде тільки тоді, коли зростуть активи торговельного білансу, отже через розвиток продукції і зріст довіри. Редукція бюджету до суми, що за- певнювала повну рівновагу, то перша умова довіри. Друга умова — це зречення скарбової інфляції. З метою оздоровлення наших фінансів вносити уряд бюджетову провізорію за І. чвертьріччя 1926 р.,

проект закону про засоби, що за- певнилиб рівновагу бюджету; за- кон цей передбачає передовсім зменшення видатків особових. Че- раз ухвалення цього закону здобу- деться сойм на велике діло.

Редукція у всіх ділянках.

Цифра півтора мільярдів золотих — це максимальна цифра доходів, яку в нинішніх економічних умовах можна в Польщі здобути. І тому проєктована в бюджетовому прелі- минарі на 1926 р. сума доходів 2 мільярди 25 мільонів зол. є нереаль- на. Якщо не маємо впасти жертвою інфляції, то мусимо зрівняти ви- датки в 1926 р. з доходами, мож- ливими до досягнення, отже редук- ція обійме найменше 500 мільонів зол. Редукція торкнеться всіх діля- нок державного життя. Ощадності в річово-адміністративних видатках можуть дати 120 мільонів; 100 мільонів на інвестиції в бюджеті зви- чайним треба счеркнути і влучити до надзвичайного, який на них по- зволять тоді, коли дістанемо кре- дити. Редукція торкнеться й вій- ська на суму 150 міль. — без нара- ження сили держави на небезпеку. Особові видатки мусять бути зме- шені у відношенні до суми, випла- ченої 1. грудня ч. р., на 120 міль- онів. Отже разом ті редукції винес-уть 490 мільонів.

Проекти нових законів.

Одначасно уряд заповідає впе- сення до ґрьох діл: 1) проекту закону про повноважності для уряду з метою боротьби з доржнєю; 2) проекту закону про повноважності для уряду з метою забезпечити внутрішню консуміцію в порівнянні до засобів поживи; 3) проекту за- кону про позбавлення податків у збіжж. Крім цього уряд внесе: 1) закон про реорганізацію збройних сил держави, що забезпечував би зменшення видатків на армію через скорочення часу військової служби; 2) закон про цивільну й карну від- повідальність урядовців за непова- нені надужиття.

Обіцані реформи.

З черги подав Здзеховський до відома, що він покладав до життя комітет знавців, який разить уже від 10 днів над справою оцін- киностей в бюджеті і над редукціями взагалі. Заповів також основні змі- ни в господарстві державних під- приємств, особливо залізниць, які досі не приносять ніяких доходів. Мусить звестися всюдні фіхвою контролю, яка вже раз покінчить з господарською, в якій марнується публічний гріш. Так само основні реформи торкнуться податків. До- ходовий податок буде розбудова- ний, за те маєтковий податок, що повинен би приносити державі один мільярд зол., але приносить не в силі, буде зменшений. Велику увагу зверне міністерство фінансів передовсім на точне стягання по- датків, чого буде дильно пересте- ригати. Визни обіцяв Здзеховський видатку помяк для промислі, бо- ротьбу з безробіттям, державно і спекуляцією та строгий контроль

Red. cz. „Dziś“ Nr. 945/25. W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej sądu okręgowy karny jak Trybunał przysięgi we Lwowie, orzekł na wniosek Prokuratury Państwowej, że treść szkodliwych „Dziś“ Nr. 274 (10.662) z dnia 6. grudnia 1925 r. pod tytułem: 1) „Lust z Jagodami“ w następstwie między innymi: a) komunistycznym promowaniu, a) „Dziś“ tak: b) „W miastach“ w następstwie między innymi: a) bezwzględnie, a) „Dziś“ tak: c) „Dziś“ tak: d) „Dziś“ tak: e) „Dziś“ tak: f) „Dziś“ tak: g) „Dziś“ tak: h) „Dziś“ tak: i) „Dziś“ tak: j) „Dziś“ tak: k) „Dziś“ tak: l) „Dziś“ tak: m) „Dziś“ tak: n) „Dziś“ tak: o) „Dziś“ tak: p) „Dziś“ tak: q) „Dziś“ tak: r) „Dziś“ tak: s) „Dziś“ tak: t) „Dziś“ tak: u) „Dziś“ tak: v) „Dziś“ tak: w) „Dziś“ tak: x) „Dziś“ tak: y) „Dziś“ tak: z) „Dziś“ tak: aa) „Dziś“ tak: ab) „Dziś“ tak: ac) „Dziś“ tak: ad) „Dziś“ tak: ae) „Dziś“ tak: af) „Dziś“ tak: ag) „Dziś“ tak: ah) „Dziś“ tak: ai) „Dziś“ tak: aj) „Dziś“ tak: ak) „Dziś“ tak: al) „Dziś“ tak: am) „Dziś“ tak: an) „Dziś“ tak: ao) „Dziś“ tak: ap) „Dziś“ tak: aq) „Dziś“ tak: ar) „Dziś“ tak: as) „Dziś“ tak: at) „Dziś“ tak: au) „Dziś“ tak: av) „Dziś“ tak: aw) „Dziś“ tak: ax) „Dziś“ tak: ay) „Dziś“ tak: az) „Dziś“ tak: ba) „Dziś“ tak: bb) „Dziś“ tak: bc) „Dziś“ tak: bd) „Dziś“ tak: be) „Dziś“ tak: bf) „Dziś“ tak: bg) „Dziś“ tak: bh) „Dziś“ tak: bi) „Dziś“ tak: bj) „Dziś“ tak: bk) „Dziś“ tak: bl) „Dziś“ tak: bm) „Dziś“ tak: bn) „Dziś“ tak: bo) „Dziś“ tak: bp) „Dziś“ tak: bq) „Dziś“ tak: br) „Dziś“ tak: bs) „Dziś“ tak: bt) „Dziś“ tak: bu) „Dziś“ tak: bv) „Dziś“ tak: bw) „Dziś“ tak: bx) „Dziś“ tak: by) „Dziś“ tak: bz) „Dziś“ tak: ca) „Dziś“ tak: cb) „Dziś“ tak: cc) „Dziś“ tak: cd) „Dziś“ tak: ce) „Dziś“ tak: cf) „Dziś“ tak: cg) „Dziś“ tak: ch) „Dziś“ tak: ci) „Dziś“ tak: cj) „Dziś“ tak: ck) „Dziś“ tak: cl) „Dziś“ tak: cm) „Dziś“ tak: cn) „Dziś“ tak: co) „Dziś“ tak: cp) „Dziś“ tak: cq) „Dziś“ tak: cr) „Dziś“ tak: cs) „Dziś“ tak: ct) „Dziś“ tak: cu) „Dziś“ tak: cv) „Dziś“ tak: cw) „Dziś“ tak: cx) „Dziś“ tak: cy) „Dziś“ tak: cz) „Dziś“ tak: da) „Dziś“ tak: db) „Dziś“ tak: dc) „Dziś“ tak: dd) „Dziś“ tak: de) „Dziś“ tak: df) „Dziś“ tak: dg) „Dziś“ tak: dh) „Dziś“ tak: di) „Dziś“ tak: dj) „Dziś“ tak: dk) „Dziś“ tak: dl) „Dziś“ tak: dm) „Dziś“ tak: dn) „Dziś“ tak: do) „Dziś“ tak: dp) „Dziś“ tak: dq) „Dziś“ tak: dr) „Dziś“ tak: ds) „Dziś“ tak: dt) „Dziś“ tak: du) „Dziś“ tak: dv) „Dziś“ tak: dw) „Dziś“ tak: dx) „Dziś“ tak: dy) „Dziś“ tak: dz) „Dziś“ tak: ea) „Dziś“ tak: eb) „Dziś“ tak: ec) „Dziś“ tak: ed) „Dziś“ tak: ee) „Dziś“ tak: ef) „Dziś“ tak: eg) „Dziś“ tak: eh) „Dziś“ tak: ei) „Dziś“ tak: ej) „Dziś“ tak: ek) „Dziś“ tak: el) „Dziś“ tak: em) „Dziś“ tak: en) „Dziś“ tak: eo) „Dziś“ tak: ep) „Dziś“ tak: eq) „Dziś“ tak: er) „Dziś“ tak: es) „Dziś“ tak: et) „Dziś“ tak: eu) „Dziś“ tak: ev) „Dziś“ tak: ew) „Dziś“ tak: ex) „Dziś“ tak: ey) „Dziś“ tak: ez) „Dziś“ tak: fa) „Dziś“ tak: fb) „Dziś“ tak: fc) „Dziś“ tak: fd) „Dziś“ tak: fe) „Dziś“ tak: ff) „Dziś“ tak: fg) „Dziś“ tak: fh) „Dziś“ tak: fi) „Dziś“ tak: fj) „Dziś“ tak: fk) „Dziś“ tak: fl) „Dziś“ tak: fm) „Dziś“ tak: fn) „Dziś“ tak: fo) „Dziś“ tak: fp) „Dziś“ tak: fq) „Dziś“ tak: fr) „Dziś“ tak: fs) „Dziś“ tak: ft) „Dziś“ tak: fu) „Dziś“ tak: fv) „Dziś“ tak: fw) „Dziś“ tak: fx) „Dziś“ tak: fy) „Dziś“ tak: fz) „Dziś“ tak: ga) „Dziś“ tak: gb) „Dziś“ tak: gc) „Dziś“ tak: gd) „Dziś“ tak: ge) „Dziś“ tak: gf) „Dziś“ tak: gg) „Dziś“ tak: gh) „Dziś“ tak: gi) „Dziś“ tak: gj) „Dziś“ tak: gk) „Dziś“ tak: gl) „Dziś“ tak: gm) „Dziś“ tak: gn) „Dziś“ tak: go) „Dziś“ tak: gp) „Dziś“ tak: gq) „Dziś“ tak: gr) „Dziś“ tak: gs) „Dziś“ tak: gt) „Dziś“ tak: gu) „Dziś“ tak: gv) „Dziś“ tak: gw) „Dziś“ tak: gx) „Dziś“ tak: gy) „Dziś“ tak: gz) „Dziś“ tak: ha) „Dziś“ tak: hb) „Dziś“ tak: hc) „Dziś“ tak: hd) „Dziś“ tak: he) „Dziś“ tak: hf) „Dziś“ tak: hg) „Dziś“ tak: hi) „Dziś“ tak: hj) „Dziś“ tak: hk) „Dziś“ tak: hl) „Dziś“ tak: hm) „Dziś“ tak: hn) „Dziś“ tak: ho) „Dziś“ tak: hp) „Dziś“ tak: hq) „Dziś“ tak: hr) „Dziś“ tak: hs) „Dziś“ tak: ht) „Dziś“ tak: hu) „Dziś“ tak: hv) „Dziś“ tak: hw) „Dziś“ tak: hx) „Dziś“ tak: hy) „Dziś“ tak: hz) „Dziś“ tak: ia) „Dziś“ tak: ib) „Dziś“ tak: ic) „Dziś“ tak: id) „Dziś“ tak: ie) „Dziś“ tak: if) „Dziś“ tak: ig) „Dziś“ tak: ih) „Dziś“ tak: ii) „Dziś“ tak: ij) „Dziś“ tak: ik) „Dziś“ tak: il) „Dziś“ tak: im) „Dziś“ tak: in) „Dziś“ tak: io) „Dziś“ tak: ip) „Dziś“ tak: iq) „Dziś“ tak: ir) „Dziś“ tak: is) „Dziś“ tak: it) „Dziś“ tak: iu) „Dziś“ tak: iv) „Dziś“ tak: iw) „Dziś“ tak: ix) „Dziś“ tak: iy) „Dziś“ tak: iz) „Dziś“ tak: ja) „Dziś“ tak: jb) „Dziś“ tak: jc) „Dziś“ tak: jd) „Dziś“ tak: je) „Dziś“ tak: jf) „Dziś“ tak: jg) „Dziś“ tak: jh) „Dziś“ tak: ji) „Dziś“ tak: jj) „Dziś“ tak: jk) „Dziś“ tak: jl) „Dziś“ tak: jm) „Dziś“ tak: jn) „Dziś“ tak: jo) „Dziś“ tak: jp) „Dziś“ tak: jq) „Dziś“ tak: jr) „Dziś“ tak: js) „Dziś“ tak: jt) „Dziś“ tak: ju) „Dziś“ tak: jv) „Dziś“ tak: jw) „Dziś“ tak: jx) „Dziś“ tak: jy) „Dziś“ tak: jz) „Dziś“ tak: ka) „Dziś“ tak: kb) „Dziś“ tak: kc) „Dziś“ tak: kd) „Dziś“ tak: ke) „Dziś“ tak: kf) „Dziś“ tak: kg) „Dziś“ tak: kh) „Dziś“ tak: ki) „Dziś“ tak: kj) „Dziś“ tak: kk) „Dziś“ tak: kl) „Dziś“ tak: km) „Dziś“ tak: kn) „Dziś“ tak: ko) „Dziś“ tak: kp) „Dziś“ tak: kq) „Dziś“ tak: kr) „Dziś“ tak: ks) „Dziś“ tak: kt) „Dziś“ tak: ku) „Dziś“ tak: kv) „Dziś“ tak: kw) „Dziś“ tak: kx) „Dziś“ tak: ky) „Dziś“ tak: kz) „Dziś“ tak: la) „Dziś“ tak: lb) „Dziś“ tak: lc) „Dziś“ tak: ld) „Dziś“ tak: le) „Dziś“ tak: lf) „Dziś“ tak: lg) „Dziś“ tak: lh) „Dziś“ tak: li) „Dziś“ tak: lj) „Dziś“ tak: lk) „Dziś“ tak: ll) „Dziś“ tak: lm) „Dziś“ tak: ln) „Dziś“ tak: lo) „Dziś“ tak: lp) „Dziś“ tak: lq) „Dziś“ tak: lr) „Dziś“ tak: ls) „Dziś“ tak: lt) „Dziś“ tak: lu) „Dziś“ tak: lv) „Dziś“ tak: lw) „Dziś“ tak: lx) „Dziś“ tak: ly) „Dziś“ tak: lz) „Dziś“ tak: ma) „Dziś“ tak: mb) „Dziś“ tak: mc) „Dziś“ tak: md) „Dziś“ tak: me) „Dziś“ tak: mf) „Dziś“ tak: mg) „Dziś“ tak: mh) „Dziś“ tak: mi) „Dziś“ tak: mj) „Dziś“ tak: mk) „Dziś“ tak: ml) „Dziś“ tak: mm) „Dziś“ tak: mn) „Dziś“ tak: mo) „Dziś“ tak: mp) „Dziś“ tak: mq) „Dziś“ tak: mr) „Dziś“ tak: ms) „Dziś“ tak: mt) „Dziś“ tak: mu) „Dziś“ tak: mv) „Dziś“ tak: mw) „Dziś“ tak: mx) „Dziś“ tak: my) „Dziś“ tak: mz) „Dziś“ tak: na) „Dziś“ tak: nb) „Dziś“ tak: nc) „Dziś“ tak: nd) „Dziś“ tak: ne) „Dziś“ tak: nf) „Dziś“ tak: ng) „Dziś“ tak: nh) „Dziś“ tak: ni) „Dziś“ tak: nj) „Dziś“ tak: nk) „Dziś“ tak: nl) „Dziś“ tak: nm) „Dziś“ tak: nn) „Dziś“ tak: no) „Dziś“ tak: np) „Dziś“ tak: nq) „Dziś“ tak: nr) „Dziś“ tak: ns) „Dziś“ tak: nt) „Dziś“ tak: nu) „Dziś“ tak: nv) „Dziś“ tak: nw) „Dziś“ tak: nx) „Dziś“ tak: ny) „Dziś“ tak: nz) „Dziś“ tak: oa) „Dziś“ tak: ob) „Dziś“ tak: oc) „Dziś“ tak: od) „Dziś“ tak: oe) „Dziś“ tak: of) „Dziś“ tak: og) „Dziś“ tak: oh) „Dziś“ tak: oi) „Dziś“ tak: oj) „Dziś“ tak: ok) „Dziś“ tak: ol) „Dziś“ tak: om) „Dziś“ tak: on) „Dziś“ tak: oo) „Dziś“ tak: op) „Dziś“ tak: oq) „Dziś“ tak: or) „Dziś“ tak: os) „Dziś“ tak: ot) „Dziś“ tak: ou) „Dziś“ tak: ov) „Dziś“ tak: ow) „Dziś“ tak: ox) „Dziś“ tak: oy) „Dziś“ tak: oz) „Dziś“ tak: pa) „Dziś“ tak: pb) „Dziś“ tak: pc) „Dziś“ tak: pd) „Dziś“ tak: pe) „Dziś“ tak: pf) „Dziś“ tak: pg) „Dziś“ tak: ph) „Dziś“ tak: pi) „Dziś“ tak: pj) „Dziś“ tak: pk) „Dziś“ tak: pl) „Dziś“ tak: pm) „Dziś“ tak: pn) „Dziś“ tak: po) „Dziś“ tak: pp) „Dziś“ tak: pq) „Dziś“ tak: pr) „Dziś“ tak: ps) „Dziś“ tak: pt) „Dziś“ tak: pu) „Dziś“ tak: pv) „Dziś“ tak: pw) „Dziś“ tak: px) „Dziś“ tak: py) „Dziś“ tak: pz) „Dziś“ tak: qa) „Dziś“ tak: qb) „Dziś“ tak: qc) „Dziś“ tak: qd) „Dziś“ tak: qe) „Dziś“ tak: qf) „Dziś“ tak: qg) „Dziś“ tak: qh) „Dziś“ tak: qi) „Dziś“ tak: qj) „Dziś“ tak: qk) „Dziś“ tak: ql) „Dziś“ tak: qm) „Dziś“ tak: qn) „Dziś“ tak: qo) „Dziś“ tak: qp) „Dziś“ tak: qq) „Dziś“ tak: qr) „Dziś“ tak: qs) „Dziś“ tak: qt) „Dziś“ tak: qu) „Dziś“ tak: qv) „Dziś“ tak: qw) „Dziś“ tak: qx) „Dziś“ tak: qy) „Dziś“ tak: qz) „Dziś“ tak: ra) „Dziś“ tak: rb) „Dziś“ tak: rc) „Dziś“ tak: rd) „Dziś“ tak: re) „Dziś“ tak: rf) „Dziś“ tak: rg) „Dziś“ tak: rh) „Dziś“ tak: ri) „Dziś“ tak: rj) „Dziś“ tak: rk) „Dziś“ tak: rl) „Dziś“ tak: rm) „Dziś“ tak: rn) „Dziś“ tak: ro) „Dziś“ tak: rp) „Dziś“ tak: rq) „Dziś“ tak: rr) „Dziś“ tak: rs) „Dziś“ tak: rt) „Dziś“ tak: ru) „Dziś“ tak: rv) „Dziś“ tak: rw) „Dziś“ tak: rx) „Dziś“ tak: ry) „Dziś“ tak: rz) „Dziś“ tak: sa) „Dziś“ tak: sb) „Dziś“ tak: sc) „Dziś“ tak: sd) „Dziś“ tak: se) „Dziś“ tak: sf) „Dziś“ tak: sg) „Dziś“ tak: sh) „Dziś“ tak: si) „Dziś“ tak: sj) „Dziś“ tak: sk) „Dziś“ tak: sl) „Dziś“ tak: sm) „Dziś“ tak: sn) „Dziś“ tak: so) „Dziś“ tak: sp) „Dziś“ tak: sq) „Dziś“ tak: sr) „Dziś“ tak: ss) „Dziś“ tak: st) „Dziś“ tak: su) „Dziś“ tak: sv) „Dziś“ tak: sw) „Dziś“ tak: sx) „Dziś“ tak: sy) „Dziś“ tak: sz) „Dziś“ tak: ta) „Dziś“ tak: tb) „Dziś“ tak: tc) „Dziś“ tak: td) „Dziś“ tak: te) „Dziś“ tak: tf) „Dziś“ tak: tg) „Dziś“ tak: th) „Dziś“ tak: ti) „Dziś“ tak: tj) „Dziś“ tak: tk) „Dziś“ tak: tl) „Dziś“ tak: tm) „Dziś“ tak: tn) „Dziś“ tak: to) „Dziś“ tak: tp) „Dziś“ tak: tq) „Dziś“ tak: tr) „Dziś“ tak: ts) „Dziś“ tak: tu) „Dziś“ tak: tv) „Dziś“ tak: tw) „Dziś“ tak: tx) „Dziś“ tak: ty) „Dziś“ tak: tz) „Dziś“ tak: ua) „Dziś“ tak: ub) „Dziś“ tak: uc) „Dziś“ tak: ud) „Dziś“ tak: ue) „Dziś“ tak: uf) „Dziś“ tak: ug) „Dziś“ tak: uh) „Dziś“ tak: ui) „Dziś“ tak: uj) „Dziś“ tak: uk) „Dziś“ tak: ul) „Dziś“ tak: um) „Dziś“ tak: un) „Dziś“ tak: uo) „Dziś“ tak: up) „Dziś“ tak: uq) „Dziś“ tak: ur) „Dziś“ tak: us) „Dziś“ tak: ut) „Dziś“ tak: uu) „Dziś“ tak: uv) „Dziś“ tak: uw) „Dziś“ tak: ux) „Dziś“ tak: uy) „Dziś“ tak: uz) „Dziś“ tak: va) „Dziś“ tak: vb) „Dziś“ tak: vc) „Dziś“ tak: vd) „Dziś“ tak: ve) „Dziś“ tak: vf) „Dziś“ tak: vg) „Dziś“ tak: vh) „Dziś“ tak: vi) „Dziś“ tak: vj) „Dziś“ tak: vk) „Dziś“ tak: vl) „Dziś“ tak: vm) „Dziś“ tak: vn) „Dziś“ tak: vo) „Dziś“ tak: vp) „Dziś“ tak: vq) „Dziś“ tak: vr) „Dziś“ tak: vs) „Dziś“ tak: vt) „Dziś“ tak: vu) „Dziś“ tak: vv) „Dziś“ tak: vw) „Dziś“ tak: vx) „Dziś“ tak: vy) „Dziś“ tak: vz) „Dziś“ tak: wa) „Dziś“ tak: wb) „Dziś“ tak: wc) „Dziś“ tak: wd) „Dziś“ tak: we) „Dziś“ tak: wf) „Dziś“ tak: wg) „Dziś“ tak: wh) „Dziś“ tak: wi) „Dziś“ tak: wj) „Dziś“ tak: wk) „Dziś“ tak: wl) „Dziś“ tak: wm) „Dziś“ tak: wn) „Dziś“ tak: wo) „Dziś“ tak: wp) „Dziś“ tak: wq) „Dziś“ tak: wr) „Dziś“ tak: ws) „Dziś“ tak: wt) „Dziś“ tak: wu) „Dziś“ tak: wv) „Dziś“ tak: ww) „Dziś“ tak: wx) „Dziś“ tak: wy) „Dziś“ tak: wz) „Dziś“ tak: xa) „Dziś“ tak: xb) „Dziś“ tak: xc) „Dziś“ tak: xd) „Dziś“ tak: xe) „Dziś“ tak: xf) „Dziś“ tak: xg) „Dziś“ tak: xh) „Dziś“ tak: xi) „Dziś“ tak: xj) „Dziś“ tak: xk) „Dziś“ tak: xl) „Dziś“ tak: xm) „Dziś“ tak: xn) „Dziś“ tak: xo) „Dziś“ tak: xp) „Dziś“ tak: xq) „Dziś“ tak: xr) „Dziś“ tak: xs) „Dziś“ tak: xt) „Dziś“ tak: xu) „Dziś“ tak: xv) „Dziś“ tak: xw) „Dziś“ tak: xx) „Dziś“ tak: xy) „Dziś“ tak: xz) „Dziś“ tak: ya) „Dziś“ tak: yb) „Dziś“ tak: yc) „Dziś“ tak: yd) „Dziś“ tak: ye) „Dziś“ tak: yf) „Dziś“ tak: yg) „Dziś“ tak: yh) „Dziś“ tak: yi) „Dziś“ tak: yj) „Dziś“ tak: yk) „Dziś“ tak: yl) „Dziś“ tak: ym) „Dziś“ tak: yn) „Dziś“ tak: yo) „Dziś“ tak: yp) „Dziś“ tak: yq) „Dziś“ tak: yr) „Dziś“ tak: ys) „Dziś“ tak: yt) „Dziś“ tak: yu) „Dziś“ tak: yv) „Dziś“ tak: yw) „Dziś“ tak: yx) „Dziś“ tak: yy) „Dziś“ tak: yz) „Dziś“ tak: za) „Dziś“ tak: zb) „Dziś“ tak: zc) „Dziś“ tak: zd) „Dziś“ tak: ze) „Dziś“ tak: zf) „Dziś“ tak: zg) „Dziś“ tak: zh) „Dziś“ tak: zi) „Dziś“ tak: zj) „Dziś“ tak: zk) „Dziś“ tak: zl) „Dziś“ tak: zm) „Dziś“ tak: zn) „Dziś“ tak: zo) „Dziś“ tak: zp) „Dziś“ tak: zq) „Dziś“ tak: zr) „Dziś“ tak: zs) „Dziś“ tak: zt) „Dziś“ tak: zu) „Dziś“ tak: za) „Dziś“ tak: zb) „Dziś“ tak: zc) „Dziś“ tak: zd) „Dziś“ tak: ze) „Dziś“ tak: zf) „Dziś“ tak: zg) „Dziś“ tak: zh) „Dziś“ tak: zi) „Dziś“ tak: zj) „Dziś“ tak: zk) „Dziś“ tak: zl) „Dziś“ tak: zm) „Dziś“ tak: zn) „Dziś“ tak: zo) „Dziś“ tak: zp) „Dziś“ tak: zq) „Dziś“ tak: zr) „Dziś“ tak: zs) „Dziś“ tak: zt) „Dziś“ tak: zu) „Dziś“ tak: za) „Dziś“ tak: zb) „Dziś“ tak: zc) „Dziś“ tak: zd) „Dziś“ tak: ze) „Dziś“ tak: zf) „Dziś“ tak: zg) „Dziś“ tak: zh) „Dziś“ tak: zi) „Dziś“ tak: zj) „Dziś“ tak: zk) „Dziś“ tak: zl) „Dziś“ tak: zm) „Dziś“ tak: zn) „Dziś“ tak: zo) „Dziś“ tak: zp) „Dziś“ tak: zq) „Dziś“ tak: zr) „Dziś“ tak: zs) „Dziś“ tak: zt) „Dziś“ tak: zu) „Dziś“ tak: za) „Dziś“ tak: zb) „Dziś“ tak: zc) „Dziś“ tak: zd) „Dziś“ tak: ze) „Dziś“ tak: zf) „Dziś“ tak: zg) „Dziś“ tak: zh) „Dziś“ tak: zi) „Dziś“ tak: zj) „Dziś“ tak: zk) „Dziś“ tak: zl) „Dziś“ tak: zm) „Dziś“ tak: zn) „Dziś“ tak: zo) „Dziś“ tak: zp) „Dziś“ tak: zq) „Dziś“ tak: zr) „Dziś“ tak: zs) „Dziś“ tak: zt) „Dziś“ tak: zu) „Dziś“ tak: za) „D

Льокарно і ми.

Львів, 12. Грудня 1926.

Шлий світ опінує Льокарно — як значний крок вперед на шляху закріплення мира і міжнародного об'єднання в Європі. Менше-більше знаємо вже, чим Льокарно є для Англії, Франції і Німеччини. Знаємо теж, чим воно є для Польщі та чим може бути для СРСР. А чим воно є для нас — як нації і спеціально чим воно є для 7-мільйонної нової вітки великого українського народу?

Льокарно — це започаткування ери добровільного мира, „дух Льокарна“ — це поширення ідеї мира на всі ділянки міжнародного, а в деякій мірі й міжнаціонального життя. Льокарно означає стабілізацію відносин на якийсь час (Скшинський твердить, що на 5—10 літ), ліквідацію існуючих і нарастаючих конфліктів шляхом арбітражу, Льокарно це синонім вдержання — очевидно з невеличкими змінами in spe — існуючого status quo.

Для народів, що у висліді великої війни здобули все, чого вони бажали, що здійснили свої національно-державні змагання, що досягли хоч би в більшості намічену мету, — Льокарно приносить великі користи, забезпечуючи їм посідання остгнних здобутків, закріплення своєї позиції, культурний і господарський розвиток в добі мира.

Однак мусимо ясно освідомити собі, що Льокарно є природною неминучістю, що інстинкт народів не гнав їх до війни тільки від війни, що об'єктивні господарські й психологічні умовини не творили основ для недалекої воєнної хуртовини, яка у всій повноті винеслаб на поверхню дій другу частину здійснення права нації: самовизначення народів на сході й полудневому сході. Промислово-капіталістичний захід бажає мира і з переможецькою аподиктичністю накидає його всім, менше або більше залежним від себе. А сам він мусить підчинюватися законам капіталістичного життя і розвитку, диктованим найбільшою могутністю світа: Зєдиненими Державами.

Кажемо: Льокарно є природною неминучістю, т. з., що ко либ на-

віль його не було, колиб не заіснувало формальне закріплення мира, то все одно існуючі умовини економічного й психологічного характеру не творять основ до недалекої війни.

В дальшій консеквенції Льокарно має для нас навіть деяке додатне значіння, перепиняючи вихух світового конфлікту.

хоч би тому, що не було там члена, який перейняв би на себе обов'язок заступати дану справу перезд Лігою, то тепер та відсутність адвоката й правника-посередника в одній особі в деякій мірі повинна бути усунена. З довгого боку можна теж рахувати на деякі успіхи такої акції в огляді на те, що „дух Льокарна“ означає змагання до замирення не лише у міжнародному чи міждержавному розмірі, але й у внутрішньому. Прикладом цього є вже хоч би вирішення гравинь між полудневою Ірландією й Ульстером. Бо коли Великобританія у своїй внутрішній політиці руководиться „духом Льокарна“, то мусить амагати, щоб той дух окрилював теж і інші держави.

Крім того вислідок Льокарна, тіснійше кажучи вислідок рейнського пакту повинно в часом наступити й відтяження на внутрішньому фронті.

Устабілізована на заході Німеччина буде всіми силами й всіми засобами амагати до реалізації границь на своїй схід, а тимсамим буде приковувати Польщу та зуживати її енергію в обороні Помор'я, данцігського коридору й Шієська. А Польща не є ще такою сильною, щоб рівномірно могла промагати своєю енергією на всіх фронтах. Зуживаючи її в західному напрямку, буде змушена — скорше чи пінійше — попустити на схід.

Ось — на нашу думку — ті плюс-и, які приносить нам Льокарно. А наскільки вони будуть реальними, залежить також від нас самих, Ф. Ф.

По широкому світі.

Новий чехословацький набігет уже складений; премієром є Саєгла, міністром закорд. справ — Бенеш; заступлені в ньому чотири партії; тільки двох є т. зв. фахов-

Найбільший вибір блазатинх товарів на осінній та зимовий 161 сезон поручає фірма 39-100

АНТІН УВЕРА
Львів, вул. Галицька 10.

Філія в Тернополі, вул. Міхкевича
філія в Стрию, площа Пісудського.

Коли досі всі наші апелі до Ліги Націй були безвиглядні — вже

банків. Дотично закордонної позички сказав, що уряд уважає не здобуття позички за всяку ціну, але здобуття позички на догідних умовах засобом для розвитку економічного життя.

Таку саму промову виголосив Здеховський тогож дня пополудні в сенаті.

Дискусія над експозе в сенаті.

Першим говорив сен. Бузак (Паст), дякуючи Здеховському за мужеску вдалу у змаганнях господарській ситуації Польщі. Він признав, що польська валюта не була ще як слід укріпнена, тому завважується за паритетом Золотого в Золоті. Бєсідник годиться на обидности, запропоновані урядом. — Сен. Янушевський (Низподіє) закидає міністра скарбу, що як те реальний спра-

визавець бюджету знав господарський і фінансовий стан Держави, а не амагивав публичної опінії, наважачи — цей стан пробувати. Сьогодні п. Здеховський як міністер скарбу противиться політиці Гравського і закидає йому брєхню. Клюб бєсідника не може мати довря до такого міністра скарбу. — Здеховський бєрєпняється, що не закидав Гравському брєхні. — Сен. Здеховський (ЗЛН) тїшиться, що промова мін. скарбу будє великим успокоєнням для суспільности. По мужеских, рішучих словах міністра черга тепер на діла. — Останнім в дискусії говорив сен. Кжижановський (клуб праці), висказуючись прихильно про деякі уступи експозе, однакє зазначив, що його клуб примушений ставитися критично до поглядів і метод праці нового міністра.

Подібно висказувалися й соймові пєсєя з ріжних польських угруповань перед соймовими спраозздадцями.

М. ВОЗНЯК.

Памяти великого будівничого Новітньої України.

(Продовження.)

З пєтизму до батька мотивує Костомарів у спогадах поступок слуг-кріпаків охотою легко пожитися більшою сурою грошей, якою саме розпоряджав у тім часі старий Костомарів. Але лєдвичи далеким від правди є шукання мотивів страшного вчинку ще й дєинде. Бодай спогади Юрасівця про старого Костомарова не відзначаються погідністю. Ось один із прикладів, які зібрав Ха. Шєрбиня: „Коли бувало йдеш попри панську осєлю, — оповідав один із них, — тільки молиш Господа Бога про те, щоб пан не побачив тебе. Чи вірите, що я навіть тепер, проходячи попри панські покої, адіймаю шапку й мені завжди здається, що ось-ось там із вікна побачить мене старий Костомар і закричить на мене“.

Раз — оповідав старий Юрасівець — пан устав вранці рано, а в на ганку й почав динитися на сєлян, що попри двір переїзджали. „Куди ідеш?“ — питає кожного. „На поле, пане“, — відповідає йо-

му кожний господар. „Ну, молодень! Ідє з Богом!“ І так усіх перепитав. Тільки так через годину або дві опісля, коли піднялося вже сонце, іде на степодин сєлянин, — тут коваль у нас був. „Стій!“ кричить пан. „Ти куди то ідеш?“ — „На поле“ — відповідає переляканий коваль. — „На поле! Ах, ти сякий-такий! Так то ти працюєш? Сам пан давно вже не спить, а він вилєжується коло жінки. Нагая!“ І так його, нешасливого, вишмагав, що систи чоловікові не можна було. І хочби тебе розпитав, через що чоловік спізнився!“.

Смерть батька зробила могутнє вражіння на сина й він по своїй можности й по своїм розумінні людяно поводився з сєлянами. І те, що оповіли Юрасівці Ха. Шєрбині про молодість Миколи, також не є без значіння для пінійшого становища, а якого виходячи звичайно трактував Костомарів історичні теми. Ось що записав Ха. Шєрбиня з уст старого сторожа в Юрасівці: „Подивившись бувало на Миколу Івановича — з вигляду справжній старий Костомар, цілком як дві каплі води вдавсь в нього, такий суворий з обличчя, а була такої доброї душі, що я й не бачив подібних людей. З кожним міг балакати й до кожного ставився зичливо: з панами — він пан з духовними — приятель, а з сєлянами все одно, що наш брат-сєлянин. Дивно нам видівалося, що панич, а так по „панібратський“ поводився з нами. Нєма чого тати грїха, всі ми думали, що він трохи дурнєцький був“.

бо поміркуйте самі: господарством, як діличі, він не займався, нікого не кривдив, ні перед ким не хахливсь, з нами, як із рівнею, поводивсь, всюди без справи ходив, до всього якось дивно пригладавсь, дивним, дуже дивним усе це нам видавалося! А все таки зачне він бувало говорити про що небудь, кожний із нас бачив, що багато-багато в голові у нашого панича було“.

Бувало — оповідав між иншим старий Юрасівський сторож — побачить „молодий Костомар“ бідного чоловіка, й зараз же сам, без усякого прохання, поможе йому в біді. Так наважє нікому нічого не давав, а помагати завжди помагав. І де хто небудь, чи свій сєлянин, чи чужий чоловік, але коли Миколу Іванович побачить, що перєходить босий або без свитан, то конче запитає: „а що у тебе і чобіт нема?“ — „Нема, паничу“.

— „Ну, на, каже, грошей і купи“.

Вийме гроші й дасть, скільки треба, але конче зажадає, щоб купив“.

Коли так поводився з сєлянами молодий Костомарів, нічого дивного, що Юрасівці згадували його добрим словом і тільки жалкували, що йому не довелось „попаниувати над ними“. Цей жаль був висловом переконання Юрасівців, що колиб Микола був лишєся діточем у Юрасівці, їм жилось би краще.

Га замість Миколи загарили Юрасівку найближчі связки його покійного батька, лишаючи для мате-

рі тільки її вдовичу частку, а Миколу проголосили кріпаком. Один із них забрав його до себе та зробив його своїм козичко-лакеєм. Благаниа матери повернула її сина, але вона мусіла зректися всяких прав до маєтку, одержавши за свою вдовичу частку сплату, за яку купила в тімже Юрасівці невеличкий грунт, щоб дохідом з нього дати виховання й науку синові.

Скінчивши воронізьку гімназію, з якої він є мало знає, сімнадцятилітній Микола Костомарів почав студіювати на харківському університеті, зразу класичній мови, а пінійше історію, якою захопив його проф. Луїні. що повернуа із заграниці. Ваклади цього профєсоравробили рішучий поворот у Костомарова так, що він із захопленням почав читати історичні книги. Своє поклонняння на історика ствердив Костомарів у часі своєї юнкєрської служби в кінбурзькій драгунській полку: замість віддагиса військовим вправам Костомарів нишпорив по архіві позитового суду в Острожську й вишукував маєріали до історії козацького слєбідського полку в Острожську. За радою команданта полку Костомарів покинув полк, забираючи з собою зладжену історію острожського слєбідського полку й від тоді зробив історію головним заняттям свого трудящого життя.

(Продовження буде)

*) У вчорашнім фейдєстоні треба спрахити такі друкарські помилки: в 2 шп. 3 ряд. „здалу осєлєвшись“ на „осєчєвшись“, в 4 шп. 17 ряд. „здалу“ в дитинчєй рош“ на „з охитєчєм“.

ція, позапартійних: всі міністри є послими.

У Лібаноні відкрили фальшиві банкноти на 60 мід. фунтів шв. Арештували чимало людей. Підозріння паде або на місцевих фальшивників або московських комуністів.

Англієйські партії, ліберальна та робітничка, переживають кризу з огляду на становище своїх провідників. Ліберальна має надію погодити Ллойда Джорджа та Асквіта з поглядами решти членів. Робітничка має сильну опозицію проти Мик Донельда, Байтлі та Веждауда.

Франція задержить на далі свого амбасадора при Ватикані.

У Швейцарії, на підставі народнього голосування, прийняли проект доповнити швейцарську конституцію законом про загальне суспільне забезпечення. Воно торкатиметься людей старих, нездібних до праці і членів родини, по смерті її голови. Кошти утримання поділять між державою і кантонами, між забезпечених та працездатних.

Еспанський уряд оголосив комунікат, заявляючи, що рішиться продовжити диктатуру, як систему влади, що найкраще може розв'язати питання сучасного менту, головно Марока.

Уряд СРСР згодився на план Ф. Мансена, відомого мандрівника та члена Ліги Націй, щоби прийняти на свою територію 25.000 вірменських родин переслідуваних у Туреччині. Рада Ліги Націй призначить на цю мету 9 мід. зол. рубл. на здійснення цього проекту, а саме для наводнення ріллі в радянській Вірменії, де уряд СРСР відступає 33.000 десятин землі.

В Італії тається нова загальносоціалістична партія на місце потеперішньої розв'язаної урядом.

У Бельгії соціалісти внесли у парламенті проект зменшення військової служби на шість місяців.

15 ц. м. здержується висилку часопису тим ВП. передплатникам, що залягають з передплатою за біжучий місяць. Передплата на біжучий місяць 4'50 зол.

Преса.

Ні в пліт ні в двоє! — Німеччина і національні меншости.

— Стаття Д. Філософова у варшавській „За Свободу“ про „дух Льюкарна“ у внутрішній польській політиці найшла відгомін також в частині живітської преси. „Наш Пшегльонд“, орган пос. Грінбавма, вупинившись над висновками Філософова і над становищем до них краківського „Часу“, заявляє:

„Іншим словом — на думку „Часу“ — між славянськими меншостями і жидівською тільки та заходить ріжниця, що вони відкидають жертвоу в Польським угоді, підчас коли Жиди її зацвентували. На нашу думку, та справа представляється дещо інакше. Розуміємо, що Українці й Білорусини — як територіальні меншости — могли би залучити порозуміння на інших умовах, ніж Жиди, які є розпорошеною меншостою. Але сам факт, що славянські меншости відкидають минулу угоду, на якийби умови, що трактували угоду, заклононої в Жидів, довіда не заохочує їх до її виснаження“.

Як бачимо, „Наш Пшегльонд“ зовсім не захоплюється тим сакраментальним „до, ш, деа“, яке лягло за основу російсько-авоportunістичної політики Райхля, Розмарина і Рінглія. На завагу „Нашого Пшегльонду“ відповідає „Час“:

„Заключуваної, заклононої чи бажаної угоди з жидівською меншостою не вважа-

Ще не кожний свідомий громадянин закупив акції Земельного Банку Гіпотечного.

ОДНА АКЦІЯ 26 зол.

Власними силами!

Вже тільки не цілих три тижні ділять нас від хвилі, коли мусить бути доповнений акційний капітал Зем. Банку. Ці три тижні повинні бути в цілості присвячені підписці акцій. Кожний свідомий Українець мусить освідомити собі вагу і значіння банку, освідомити про те, чим він та всі зусилля сконцентрувати в одному напрямку: доповнення акційного капіталу Зем. Банку. Пам'ятаймо, що ці три тижні рішають про нашу зрілість і самопошану!

Підписна акцій:

49. Михайло Василичин — Боберка — 1 акція;
50. Олександр Ярмолюк — Копичів, пов. Ковель — 1 акція, кличе: Гриця Федоренка з Губин, пов. Лутск;
51. Д-р Осип Брилинський — Янів к. Теремболо — 10 акцій;
52. Бронислав Геленський, в. канц. акад. в Лежайську — 2 акції, кличе: д-ра Володимира Геленського, акад. в Ярославі, о. Льва Валя в Лежайську і о. Матвія Хомана, пароха в Лежайську;
53. Д-р Арсен Тригубчак — Скалат — 1 акція, кличе: д-ра Степана Нотчука, суддю в Скалаті;
54. Госп. спож. Спілка „Нар. Дім“ в Скалаті — 2 акції;
55. Д-р Олександр Паленський — Устони — 4 акції, кличе: д-ра Л. Кузьмича, акад. в Рудках, д-ра В. Блаватського, акад. в Сяноці і д-ра М. Шкільника, суддю в Перемишляні;
56. Д-р Корнеліо Трошак, акад. в Ходорові — 4 акції, кличе: о. Мих. Романшина, пар. в Суходолі, п. Глибовича, акад. Юл. Максимка, упр. школи в Підгородцях, п. Віктора і Мих. Саліка, міщанина в Ходорові;

„Умо „причудом“ — чи то аформативним, чи захочучим при реуліції нашого відношення до територіальних національних меншостей, які у інших східних провінціях є кермовані своїми провідниками в сторону, що рішучо загрожує цілості результату. Життя уважимо елементом державно-людським. Чи ж „Наш Пшегльонд“ думає би інакше?“

Отже „Час“ всякими суперечками з духом нашого століття формулами, які є тільки відгалуженням середньовічного „сuis generis“, е „suis generis“, протиставляється признанню Українцями і Білорусинами належних їм прав, бо — мова — славянські територіальні меншости тяготиють не в доосереднім до Варшави напрямку.

Ясно, що при такому відсталому й фальшивому розумінні духа нового часу утворюється положення: ні в пліт, ні в двоє!

— Недалеке вступлення Німеччини до Ліги Націй викликає передка в польських політичних колах. Лякає Поляків між иншим те, що Німці видивитимуть на терені Ліги Націй справу, зв'язану з важким положенням національних меншостей. З того приводу лише в кореспонденції з Берліна орган Пільсудського „Визволення“ варшавський „Курер Поранни“:

„Польська Німеччина відрізняється від шварської тим, що постійно порушує питання національних меншостей в Європі. А тепер докази на їх задлячення тією справою так значно зростають, що виглядає це на приготування до певної політичної офензи. Півофіційний конвенція в справі притуплення Німеччини до Ліги Націй з вересня 1924 р. привабливий до внутрішнього життя, закладає виснаження Німеччиною меншостей квесті на форум Ліги, бо те останнє майже не помагає відповісти тієї проблемі. Німці інимовради й наготовляють Міжнародній

57. Михайлина Коссяч у Львові — 1 акція, кличе: Марію Олександрівну в Дебріні, Марію Довило в Старисках і Тита Лоточинського у Львові;

58. Ромуальд Перфецький, ем. проф. у Львові — 1 акція;

59. Анна Дембицька в Заліщиках — 2 акції;

60. Макарій Цвіль — Гоголево — 2 акції, кличе: свого батька Петра Цвиля, проф. Назара, Романовського, Лиска, Крохмалюка, Кушля, Демосера, о. д-ра Литановича, проф. Слободяника, — всіх у Станиславові;

61. Іван Сеник — Янів — 1 акція;

62. Гнат Терещук — Прага — 1 акція;

63. Мартин Поцький — Новий — 1 акція;

64. Церква в Радзівіцях — 5 акцій і 65. Церква в Волохнінцях — 3 акції

(обидві посліди прислали о. Шевчик, кличе: Всі. ОО. деканатів: драгобичського, бориславського і меданського);

66. Лев Данилюк — 1 акція, кличе: Олександра Стасинського в Ходорові, д-ра Строніцького в Ходорові (на 10 акцій) і п. Андрусинського, асист. стації в Волохнінцях;

67. Д-р Степан Волчук, суддя в Скалаті — 2 акції, кличе: всіх товаришів VIII б. класу акад. гімназії з 1926 р. на довільну кількість акцій;

68. о. шамб. Степан Горобецький в — Вербишівці — 10 акцій, кличе: д-ра Голубинського, ляха в Липці, д-ра М. Галевського, ляха в Рогатині, д-ра М. Вабюка в Рогатині (всіх по 10 акцій), а о. Пантелеймона Горобецького в Ляхівцях на довільну кількість акцій;

69. Інж. Юлія Мудрак — Львів — 12 акцій і кличе на довільну кількість акцій: о. Кароля Корона, пароха в Кришці, інж. Максима Велькопольського, стар. гім. рай. в Драгобичі й інж. Маріана Козаченка, стар. гім. рай. у Величці і Скалаті);

Зізд Національнич Меншостей в Женеві в дні 14-16. жовтня ц. р., старшістюю покладати до життя постійний секретаріат національних меншостей в Женеві, як користую Ліга Націй. Штредман, відповідаючи в райскасті для 20. листопада ц. р. на заклиди деяких політ., що не підписувати утиску і меншості меншості в полудневому Тюрині підчас переговорів про заклоночення торговельного німцько-польського трактату, відповів, що Німеччина порушить справу національних меншостей перед форум Ліги. Демократичний посол Кох-Гетер, про якого ходять поговори, яко про бузучого кавалера Німеччини на випадок, як би Люттові не подалася нова місія, в промові, виголошеній дні 24. листопада ц. р. з приводу дискусії над трактатом в Люттові, — запевня, що завданням Німеччини після вступлення до Ліги Націй буде охорона інтересів меншостей за границею, що Ліга Націй мусить створити спеціальне законодавство для національних меншостей та що Німеччина перед форум Ліги буде боронити теж інтереси громадянських народів, щоби Росія відібрала роллю їх опікуна. На спеціальне сесію на день 27. листопада з приводу трактату в Люттові від „Остбунду“ проф. Гей (Heideck), відомий німцький політик, оферував про кожну меншість піднести справу меншості перед форум Ліги й візав „Остбунд“, щоби обидва підготували ролі і провад в тій справі“.

Польська преса відмовляє Німеччині морального права виступати в ролі опікуна неволених меншостей, бо передовина політика Німеччини була запереченням ідеї національності, а й теперішня політика німцької республіки виявляється в гнеті Поляків, Данців, Сербів-Лужичан і Литовців (аріаб), кількадесятитисячні відомки тих народів — Ред.).

„Курер Поранни“ пророкує, якою буде політика Німеччини в меншостей квесті:

Політика Німеччини супроти національних меншостей в Європі не буде диктована жорстоко за добро тих меншостей, тільки буде ведена виключно в інтересі віддати й шматочок імперіалізму, як

голось у XVIII. ст. Фаналек Веттхей і Катерина II, виконували обороті імперіалізму супроти Польщі, а партия Росії в XIX. ст. охороняє християнську Тугачини. Метою тієї політики буде виключно здобуття споконні інтересів у внутрішній політиці держав, положених між Німеччиною, інтересів, що має на меті ослабити або й розклати ті держави“.

Супроти того польська преса нахилкує до об'єднання і спільної контракти всі держави, в яких го-стоота національного питання переступила межі нормального на-мша, Шкоза, що ще не додано до того, що Польща має моральні права взяти меншостеву пробле-му в Європі в свої руки. А з огляду на принциповий клич: „рівні з рівними, вільні в вільних“ — та-ким повинні були бути виснов-ки польської преси. М. Ч.

ПОЛІТИЧНІ НОВИНИ.

Шеф польського ген. штабу уступає.

У зв'язі з проєктованим урядом скороченням військової служби до одного року уступає шеф генерального штабу ген. Галер. Він не годиться на редукцію армії.

Дальша дискусія над експозе м. н. Здеховського.

11. XII. була в польському соїні дальша дискусія над експозе мін. скарбу. Пос. Глобінський висловився з признанням для мін. Здеховського. Пос. Вижиговскі (Визволені) критикував експозе, закидав урядникам скарбу продажність. Наводив приміри, що за підкупом аменшували податки. Визволені голосували проти провізорії. Пос. Жулавскі (ППС.) протиставляв редукції платень урядових. ППС. голосували за прелімінарем, бо сподіється що уряд словинить його до-магання.

Радянський амб. у Парижі.

Радянський амбасадор Раковський вручаючи през. Думергові повно-власні листи записки президента, що шлю його місці є усувати ріж-ниці поглядів, які є між обома країнами й авторизувати атмосферу взаємного довіря. През. Думерг заявив, що радо вислухав записки амбасадора про бажання встановити між обома країнами можливі найближші екон. зв'язки. Це по-зволить оцінити розглядати істину, що непорозуміння. Розмова їх дуже цікавила фр. нарід. Полагаю-тих трудних питань можливе огро-вити шлях до екон. співпраці обох країв і скріпити приязні зв'язки між обома народами головно на полі міжнар. політики.

Тайний договір у справі Сх.-Європи?

„Дейлі Нюз“ повідомляє, що в Льюкарно, крім основних пактів і конвенцій, заклоночили договір Чемберлен, Штредман і Лютгер у справі Сходу Європи. Договір той за-держали в тайні. Оголосять його щонно після вступлення Німеччини до Союзу Народів.

Пенін відрізаний від світа.

„Дейлі Тел.“ подає, що Пекін від-різаний від світа. Всі зал. шляхи знищені. Уряд у немі. Чисті міні-стри утікла, часть уступила. Насе-ленню грозить голод.

Концентрація війська СРСР

Льондонські газети подають, що японське міністерство війни повідо-мляє про концентрацію радянських військ на китайській границі. Прех. Като зажадав поробити заходи для забезпеки інтересів Японії.

Бірка.

Львів, 11. грудня 1923.

Гроші.

Америк. дол. 963 — 970 канад. дол. 944 — 950, чеські кор. 02150 — 02200, лев 0425 — 04450, франк фр. 02200 — 02250, фр. швейц. 120 — 135, англ. фунт 4300 — 4400.

НОВИНКИ.

— **Ненісната.** Воярине число на-шого часопису скорішче по як для міс-ця статті „На православному фронті“.

— **З покутувачого Пенуття.** „Даринік Любоми“ з дня 1-го п. м. приносить та-кий допис з Коломиї: „В останніх числах померлих два місяці радні, покладаю-чи якусь думку робітничої класи: Дубель, і д-р Шор. Робітники ПНС домагались у батьків міста, щоб померших заступити іншими представниками робітничої класи, але „ради“ с тої гадки, що у власній гурті, без робітничих представників, їм далеко краще. Мська рада навіть не зво-лила відповісти на писемне домагання в справі цього заступництва. Видаєня (вишпелювання) тут, як і скрізь, ухваляє своїм найкращішим „національним“ обо-в'язком чекувати проти українців (Rus-soni). Навіть стоїть тутешньої „ендеші“, хоча фігура непоказна ростом, судяа До-бруцький, написав у коломийській газеті дуже нетверде стате-ку проти проф. у. р. а-нської і її назві Шипала. Робив йому запис, що професор намовляв учеників української гімназії, щоб не брали уча-сти в якійсь національній святі. Наслідок писання п. Добруцького був такий, що проф. Шипала влада перенесла з Коло-миї в Добрушську записку п. Шипала. ІІ. Добрушський записку п. Шипала, що мав за інформації і прохав ви-дання п. Шипала. Добре, — але ко-шту переїзду та інших витрат спричинених об'їздом не звернувшись до Шипала, Суддя Добруцький мов рвон знає швидкий го-дек, — отже? Поміня в нас дуже зай-де, на паста, не бе арештантів, як де-киде, але також не займається продук-тивною працею. Пильне посла Залуш-кого. Чому? Українок його не акраду-ть, бо зробили би дарунок шехполюкам. Ко-муниста його не акраду-ть, бо граблять по околиці і розкидають по Коломиї тільки „біскул“. Поліція бе байдики, а робітники кооператива на цьому те жите. Уже вітрете цього року люди вималюються до кра-мни. Зробили на кількості зол. школи, а поліція пильнує посла.“

— **Осторожно перед провокаторами.** У всіх публичних українських зібраннях, політичних, культурних і коо. еративних в Т. р. юполі, і в значній частині Поділля бере участь і промовляє тернопільський швей-Стронович, що в привіт старостин-ських комісарів і поліційних агентів закли-кає присутніх не слухати нікого з украї-нських провідників, бо вся робота україн-ської інтелігенції нічого не варта, а тільки приносить шкоду працюючому народові. Німака дитина оборона на думку Строно-вича нічого не допоможе, а спасе нас тільки революція на зразок російської, по котрої з права всі закликає присутніх.

Іому, що цей добродій — як ще дечкі йому подобі в Тернополі — може навести багато лиха, належить Стро-новича і його компанію усунути зі всіх зібрань і не допускати ніколи до голосу.

— **Залізничний урядовець в „якого не всі дома“.** У Львові гріштували за-лізничного урядовця Еггера, який до спілки з дечкою дамою приналежав пі-літ. жінки, винаймаючи їм будинок кім-нату. Він умовився зі своєю спільницею, що вона, як його жінка, має в драматич-ний мент по'явитись у кімнаті і робити страшенну сцену задоволення, в трюкуючій особі, з якою знавжує її Еггер, скан-далом. Жінки, які попадали в таку пастку, мусили плачувати великим „Schweige-gehalt“-ом. Еггер був також дідичем. Арештований предложив папери на доказ, що у нього не всі дома. А проте мав настільки розуму, щоб дурити інших і бути державним урядовцем.

— **Новий примісний шийний пред-мет.** У нирдних школах таких великих міст як Нью-Йорк та Париж завели тепер новий предмет: учить дітей пересходити через вулицю, підчас великого руху трам-вайів та автомобілів. Лекції ведуть не на вулиці, де багато дітей могло би загинути серед скінченних годин, але в окремих великих залах, де олі діти бігають у роли трамвайів та автомобілів, а інші вчаться їх виминати. Гадаємо, що у Львові можна би вже також за ести такі змовні курси, навіть для дорослих, як виминати купі сміх між возами та трамваями.

— **Нитки посвоячення.** Вірують в те-офору та і ріжні відтинки під ріжними нитками та старими назвами, мають новий матеріал для міркувань з нагоди неспі-тайного збігу обставин, який трапляє-ся злом англійським близнюкам братам Кровгерст. Ідучи в двох ріжних частинах Лондону, одночасно попали під два ріж-ні автомобілі. Учені пригадують, що та-кий випадок не є єдиним. В. р. 1920, Аме-риканку Марш переслали внаслідок кро-вотечі до шпиталю; одночасно її сестра віддалена на 440 кілометрів занедужала в той самий спосіб. Англійський уче-ль Штон оповідає про двох близнюків, яких заводи одночасно бодили ті самі зуби. Інші два близнюки, брати Сміт, мали такий випадок: Жорж вийшов до Шотландії і хотів привезти братові Джо-ну якийсь дарунок. Купив скляну посу-динку до шампанського. Коли вийшов з цієї дарунком, у Лондоні, до своєї хати, побачив на стіл таке саме при-

ладу, яке купив для нього його брата. Прому думати: гра випадку чи глибок, нечистої нам ланони?

— **Що таке судовий комісар?** Судо-ві возні у Варшаві внесли прохання до міністра справедливости, щоб змінив їх урядовий титул „возного“ на „судового комісара“. Свое прохання підлягають тому, що назву „возного“ ввела російська влада. Радіоно міністром справедливости підлягають на значення адвоката Гавчике-ча, який поінформув. його, що російська мова знала тільки сл-во „тристан“ і не возні, ніж же зває „комісар“. Возні по-винні були подати аргумент, що від те-тулу „судовий комісар“ збільшиться їх повага; це робитиме таке враження як: „комісар закордонних справ“, „комісар Даніла“, „комісар Палестини“...

3 судової салі.

Процес Штайгера.

Сорокчетвертий день розправи.

Розправа почалась двономим переслу-ханням званим майора Копача і поруч. Ландра. Вони мали заявляти в справі опи-су бомби, який подав у своїх знаннях Ольшанський. Свідки дістали відповідині услугу знавця. Ольшанського в польському ге екадрі. На підставі того опису мають вони ще раз провирати останки бомби та видати остаточний осуд по те, чи подіб-на вона до бомби Ольшанського. Свій осуд зложать вони в суботу. Знавці за-явили, що до видання остаточного осуду не будуть потребувати хеміка.

Відчитування зівнань.

З черги відчитано цілий ряд актів, а між ними зівнання студента Росоловсько-го, що бажав перейти польсько-украї-нську границю разом із Ольгою Вербен-ценою. Росоловський зівнав, що брав участь у атентаті на президента. В часі відчитування того акту забрав слово аде-до Грек і заявив, що протестує проти відчитування тих зівнань, бо їх відчиту-ють на те, щоб ослабити зівнання Оль-шанського. Не знаходячи на протест обо-рону провідник трибуналу відчитує зів-нання Росоловського даліше. Зі зівнань якогось, Поліщука виходить, що Росолов-ський просив у нього допомоги при пере-ході кордону. Поліщук згодився на те, але рівночасно повідомив про те владу. Поліщуків Росоловський оповідав, що втікає на Україну тому, бо виконав перед тим же атентат на президента. Пізніше виявилося, що Росоловський цього зроби-ти не міг.

Обор. д-р Ляндав висловив своє здивування з того приводу, що такі по-важні зівнання як Ольшанського порівню-ється зі зівнаннями Росоловського. Та можна доказати, що Росоловський не признався азатати до ніякого атентату. Оборонень ставить внесення на переслу-хання Росоловського, на переслухання ро-дичів Ольшанського і його брата Володи-мирна на обставини, що вони знали про виїзд Гельфа Ольшанського до Берліна, а Зок-ена брат Володимир, студ. політ. в Данцигу переписувався з ним у справі замаху.

Прокуратор протинився вчесен-ню д-ра Ляндава і підкреслює, що обо-рону поступив тепер зі зівнаннями Оль-шанського так як свого часу постулали зі зівнаннями Микитина в часі розправи Еггера. Тоді оборона доказувала усіми силами, що атентат виконав Паньчишин, а чейже нині вже ст-л-ясним, що Пань-чишин його виконати не міг. Те ер обо-рона намагається усіми силами доказати, що атентат виконав Ольшанський. Алеж не можна доказувати, що одну бом у кинуло двоє. Микитин зівнав, що бачив як Паньчишин кидав бомбу і оборона об-стоювала те його твердження, нині вона перейнялася зівнаннями Ольшанського.

Д-р і рек протестує проти порівнюван-ня зівнань Ольшанського зі зівнаннями Микитина.

Д-р Ляндав йде далі та твердить, що зівнаня Ольшанського не виключа-ють участі в атентаті Паньчишина. Ф д-ка, Харкова і інших.

В тім часі відісся до трибуналу теле-графічно маб-ро Копач зі запитом, чи мож-на перестати ваджш, що остана з бомби, для кращого оглядення та оцінки. Тем-у прохання майора Копача спротивилася оборона.

Після того відбувалося даліше відчи-тування актів.

Новий виконавець атентату.

Споміж відчитаних актів згадули на себе особливу увагу зівнання якогось Льва Рудольфа, який зложив їх перед чеською жандармерією. В тих зівнаннях признається Рудольф, що він утік перед львівською поліцією, яка його пересла-вала за співуч сть у замаху на президе-нта. Він мав бути спільником Штайгера, якого знав від 5 літ.

Далі відчитують ще цілий ряд актів і листів до прет. Ганця, до редакції „Хвилі“ та копію листа до мітрополита Шен-тинського.

ОПОВІСТЕЙ.

Львівський Уновіський Театр (Т-во українських артистів) в суботу 12. XII, Граф Люксембург, оповіста на 3 дні Ф. Легара, в неділю 13. XII, год. 3-тя попід. Аноніма (Німа тепа), двоє на 3 дні Ле-ванієра, вчором в двоє Граф Люксем-бург, оповіста на 3 дні Ф. Легара. Бюлеті райони від 3 год. до 0.50 гр. в „Сююзім Базарі“ в день вистави від 6. год. при касі театру. 2-2

Репартаур Уновіського Надні-прянського Театру О. Митнявичі Сямбіо — Саяя Сокола. 13 XII. „Нін п. д. Івана Купала“ (прошаль-на вистава).

Перемішль — Саяя Нав. Доув. 15. XII. „Маруся Богуславка“. 16. XII. „Дні шного життя“. 17. XII. „Чорна пантера і білий медвідь“. (Прощальна вистава).

На снігта Театр завітас до Львова на кілька вистав. **Місний гоудень — м'сяцем „Просві-ти“** В неділю, дня 13. грудня 1925 р. відбується у Львові збірка на дар „Про-світи“. Раз у рік відкинується Тов-о „Про-світа“ до українського громадянства, по-би своїми датами піддержало його зга-тання. Ніхто не повинен мітатися від словесня цього громадянського обов'яз-ку. Просимо інші установи в той день зложитися від збірок. — **Філія Тов-а „Просвіта“ ім. Т. Шевченка.**

Вистава Нарбута. Комітет для орга-нізації виставки польного українського мистия-голіфіка Юрія Івановича Нарбута при Всеукраїнському Історичному Музеї ім. Т. Г. Шевченка в Києві цим зверта-ється до всіх установ та приватних осіб, що перебувають поза межами УРСР, з проханням передати для виставки в тим-часове користування, як твори Ю. І. Нар-бута, так і інші р-чи, що торкаються особи мистця (фотографії, спомини, листи і ин.) — **Прохання надіслати експонати не пізніше 15. січня 1926 року.** Музей за-безпечує повернення всіх річей власникам й бере на себе повну відповідальність за їх підсть. Адреса музею: УРСР, Київ, вул. Революції 29.

Дрібні оголошення.

Балендарик „РУСАЛКА“ на 1926 рік. Гарно печатаний в 2-х кр-сках вже продається. (Ціна 6 центів). Замовляти: А. О. К. п. ш. Львів, Кадетська 4. 897 4-15

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

У Р І Д Н И К

з укича. Акад. торгов. з довгою прак-тикою в більшій предпр. за границею як **КОРЕСПОНДЕНТ** також в Щидних та Банках як **КИНГОВОДЕЦЬ** в полдних літах як **КАСІЕР** а також як самостійний **УПРАВІТЕЛЬ**

філії банкової, обанкомлений з всіма справами бюрократичними в кожній торгов. предпр. зі знаннями мови української, польськ., німецьк., чеськ., англ. з первор. снід-пошуків відпов. посади. Ласкаві зголо-шення до Адмін. Ціла під „Урядник“.

Балендарець

кишеневий 1926. Світа червоном дру-ком, по това і стем-підва тарифа. Роз-клад пошід, записки. 4 аркуш в друку. Ві-ста П. Кожича. Ці-на 50 сот., 75 від-продавців 35 сот. За-м. лляти: І. БАС, вул. С. д. о. в. 4 (такж стіни аркуш. кал.). 935 1-1

БАНДИДАТ

уче-льського зва-ня наляже знахомство з панночкою найрад-ше з товаришкою по зва-нню в матримоніальній цілі. Ласкаві зголошення з фото-графіями слати до Адміністрації „Діла“ під „Призначення“. 927 2-2

ПАРОХІЯ, Старва біля Хирова (кл-матична місцевість) до заміт. 928 2-3

6-6 624

ЛІПШОГО СВІТЛА ХОЧЕШ?
ЖАРІВКИ „PHILIPS“ БЕРИ!

ГАЗДИНЕ!

Шануй тяжко запрацьованний гріш свого чоловіка! Не нищ білля — уживай тільки найліпше мило до праця марки „TLEN“ виробі Львівської фабрики хем. „TLEN“.

НОВИНКА!

„ЗАСІДАННЯ КОМІТЕТУ“

жарт-сатира в одній дії. Ціна 60 гр.

„Пан Майстер Копитко“

ком. дія в 3-х діях. Ціна 90 гр.

Дуже віршований пєси на

но орїчні вистави

931 до лабуття у всіх книгарнях. 1-1

ПОЗІРІ! ВИСИЛАЮ ДАРОМ!

1/2 льоу 7-ої Двоиняної льотерії доброти, на якій можна виграти від 3 зок до 20.000 зол.

Спробуйте вашого щастя

є 700 виг-атих. Висилаю ту премію без-платно кождому, хто вишле у нас ви-печку для плої родни

Ціу зимову више за 42 золотих

А іменю: 1) На цілий зимовий одяг муж-ський 3 метри чисто новинного добро-го корту або сукна, 2) На цілу зимову жіночу сукуню відтінком добро-го матро ялу, 3) 6 метрів доброї бай на білля і 4) 6 метрів гарної фланелі на діточі сукуни. За доброту товару гарантуємо і як що не подобається звертаємо гроші.

УВАГА! виправу разом з 1/2 льо-сом висилаю

Письменні замовлення праз з задатком 5 зол.

прости-а адресуват-а:

М. БРИЛЬ, ЛОДЗЬ, Пйотрковска 58.

Для 20. гоудня 1925 (в неділю) відбуду-ється в Болехові в льоках товариства „На-діа“ о 4. год. по полудні

Загальні Збори

Товариства аз. кр. „Свйча“ в Болехові, стов. зар. з обм. пор. з слідуочим дея-ним порядком:

- 1) Звіт з діяльности Тов-а і касовий звіт.
- 2) Справа злики тов-а „Свйча“ з коопе-ративою „Надіа“ в Болехові.
- 3) Внесення.

На слунай недостачі комплекту відбу-дуться тогож дня в тімже льоках о 5. год. попол. другі Загальні Збори Тов-а „Свйча“ з тимсамим денним порядком без огляду на вимаганий статутим компет. Русин Юліян, Частогорський Остеп, голова Р. Н. 936 1-1 секретар.

ВЕЛИКИЙ ВИБІР

КИЛИМІВ

ГЛИНЯНСЬКИХ

ТАКОЖ

КОШИКАРСЬКИХ ВИРОБІВ

ПОРУЧАЄ НАЙДЕШЕВШЕ

КИЛИМ ГЛИНЯНСЬКИЙ

865 ЛЬВІВ 3-6

ГАЛИЦЬКА 5. філія Коперника 23.

Артистичний переплет Євangelій та аск-кого рода пере дитинні роботи виконує

солодко: Микола Іривацький, артист

переплетчик, запис. судовий знавця.

887 Львів, Пенарська 12. 5-10